

四〇九

שלח (תשנ"א)

לענין "פרק עוז אכזר על בניים" פיין גליון יודו תש"ו המוקש כולם למדוח זו.

א. שאלות כללית

בchapטילתו كان (פסוק י"ח) פונה מטה אל ה" בחררים הנמנים בין י"ג המדרה שנאמרו לו בזקירה הזר (שם זה י"ד ח-ז).
נסח בואר את טעם של החשpositio שבמיטלו.

תבש

העוזר בדרכיו המפרשים הבאים:

- אל. 1. רשות শ שמות ליד ו' ד"ה ח' ח' ר' ראפ"ע " " " ויעבר החל מ' "אמור הגאון" עד "ואלו היה בז'" אל. 2. רב"ע " " " בסוף דבריו לפוסק החל מ' "ולא מהק" עד "וחזביר" רב"ע במדרב י"ד י"ז ד"ח ועה יגדל כי החל מ' "ולא ידענו למת לא הזכיר" עד "אל ארכיות אפיקים". רשות শ שמות ליד ו' ד"מ זאמת רשות শ " " ז' " נוצר חדר רשות শ " " " " ונתק לא ינתק רשות শ במדרב י"ד י"ח" ונתקה: ד"ח לא ינתק מה ראה רשות শ להביה. כאן רק ריק החני משני פרושיו שט' אל. 7. מסקנה געל עקדת יזחוך: מה ראה מטה להזביר מודה פורענוה חמילחו "פוקד עון אבות" והרואי שיזכר "וועש חסד לאלאיטס!" ישב חמיחתו

ב. י"ח ה" ארך אפיקים

סחדרין קי"א ב': חניאו: בשעה שעה מטה למרות מזאו להקבה"ו שכוחב (בחורחו)

"ארך אמיט". אמר (משה) לנו: "רְבָנוֹ שֶׁל עַולְם, אֲרֵך אָפִים לְגַדְיוֹס?"

אמר לו: "אֵל רַשְׁעִים!" אָמַד לו (משה): "רְשָׁעִים - יַאֲבֹדוּ". אמר לו: "חַטָּאָה חַזְוָה

דמבי ערך (=יבוא יום שחצטרך לקבל פירושיו: "אריך אמנים" – אף לרשותם) וכחתטאוי

ישראל אמר לו הקב"ה: "לא כך אמרת לי;
"אזרך אפיקים לזריקים?" (רש"י= ולא

לדרשעים!) אמר (משה) לפניו: "רבותנו של עולמו ולא בר אמרת לו: אף לרשותם".

והיינו דכתיב: "וְאַחֲרֵי בָּנָה גַּם כִּי" כאשר דברת לאמור.

רש"י ד"ה ה' ארך אפיקים

1. מה הן שתי הדעות המסתומנות ברכוב שביין הקב"ה לו לבין משה?
2. **כידוע אין לש"י** מביא בפירושו מאמר מאמריו חז"ל אלא לאוצר פרשנוי בפסוק. עיין שמיניבי חשי"א ב:3. 4. הסבר מהו הקשי בפסוקנו החתום ר' ברבי חז"ל אלה?
3. השווה את לשון רש"י כאן ללשון מקורו (דברי הגט, דלעיל) והסביר, מהי סבוכו של השגויים, (הוספות, השמאות בלשונו)

השאלות המסתומנות × קשות וهمסתומנות ×× קשות בירוחר. ענה לפאי בחירתך.
חשובות ושאלות לשלוח לנחמה ליבובייך, קריית משה ירושלים.